

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, AUGUST 27, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

DANES SE ZAČNE Z REGISTRACIJO NEDRŽAVLJANOV

V glavnem poštne poslopju in v 15 poštah postajah v Clevelandu, pričnejo danes z registracijo in oddaji prstov nedržavljanov. Sodiijo, da je v Clevelandu do 65,000 nedržavljanov in poštne uradi jih bodo registrirali lahko po 2,000 na dan. Oni, ki se hočejo registrirati v glavnem poštne poslopju, naj vstopijo pri vratih, ki so prva 200 čevljev zapadno od glavnih vrat na Huron Road. Na teh vratih bo poseben napis. Tukaj bodo prišli v prvem nadstropju v prostore, ki so nalašč določeni za registracijo. Glavni poštni urad bo odprt za registracijo vsak dan od desetih popoldne do desetih zvečer, ob sobotah pa od desetih popoldne do šestih zvečer.

V drugih poštah postajah v Greater Clevelandu se bo lahko registriralo samo od sedmih do desetih zvečer in ob sobotah od 2 do 6 popoldne.

Vsak, ki se bo registriral, bo dobil po pošti enkrat pozneje kartico, ki mu bo služila kot izkazilo, da se je registriral. S tem bo justični oddelek tudi ugotovil, če je vsak navedel pri registraciji svoj pravi naslov.

Važno je naslednje. Potem, ko se bo registriral, mora vsak, ki se po tem dnevu preseli, v teku petih dni naznaniti na pošti svoj novi naslov.

Suhači v južnih državah so na delu, South Carolina bo danes glasovala glede pijače

Columbia, S. C. — V južnih državah, kjer je bila vedno močna trdnjava suhačev, bodo v torek videli, kako močni so suhači. Država South Carolina bo namreč v torek pri primarnih volitvah glasovala, če se odpravi opojna pijača, ali se toči naprej. Toda glasovi ne bodo odločilni, ker je dala državna postavo da to vprašanje na glasovanje samo zato, da se izve mnenje naroda. Toda če se bodo volivci v veliki večini izrekli proti prodaji opojne pijače, bo legislatura drugo leto to vpoštevala in vpeljala prohibicijo.

Zadnjič je ta država glasovala glede prodaje žganja, vina in pive leta 1934 in so mokri zmagali z prav malo večino. Toda suhači niso opustili boja in so zlasti za torkeve primarne volitve pridno na delu, medtem ko se mokri ne zanimajo dosti za kampanjo.

Med ameriškimi državami so še vedno tri, ki so po postavi suhe, to so Kansas, Oklahoma in Mississippi, toda odkar se je odpravila splošna prohibicija leta 1933, tudi te države ne izvajajo prohibicije.

Nepobiten dokaz

Mrs. Koczman, 3142 E. 130. St. je prišla k sodniku in mu tožila, kako jo je nje mož prepričaval, če je juha vroča ali ne. Ko je prišel njen mož v soboto domov, je ukazal ženi, naj vtakne prst v lonec, kjer se je kuhalo meso, da bi tako poskusila, če je juha dovolj vroča. Ker žena ni hotela tega storiti, jo je mož zgrabil za roko in ji vtaknil prst v vrelo juho.

Na Western Reserve univerzo

Mr. Frank Čebul, sin slovenske trgovske družine Frank Čebul, iz 1147 Addison Rd., in 14615 Sylvia Ave., se je vpisal na Western Reserve univerzo in sicer bo študiral medicino. Frank je bil odličnjak na Collinwood High šoli, ter je radi tega prejel enoletno šolnino. Le pridno se uči še naprej, Frank!

Tovarno odprejo

Iz Detroita se poroča, da bodo zopet odprli Briggs Mfg. Co. na 12825 Taft Ave. v Clevelandu, ki je počivala vse od leta 1932. Tovarna bo začela obratovati najbrže 1. januarja. Koliko delavcev bodo vzeli na delo, se še ne ve.

GUNCI TOŽIJO PAROBRODNO DRUŽBO

Mr. in Mrs. Schaya Sud, ki sta v Clevelandu na 3566 E. 12. St. sta vložila na okrajni sodišču tožbo za \$25,000 proti White Star parobrodni družbi. Sud je odlični češki glasbenik, ki je kupil zase in za svojo družino prevoznik listek na Queen Mary do Cherbourga do New Yorka v juliju 1939. Ko je ta ladja odplula 30. avgusta, omenjena ni bila dobila prostora na ladji. Dali so jim pa prostor

NAJNOVEJŠE VESTI

WASHINGTON, 26. avg. — Senat je danes odglasoval z 67 proti 4 glasovom, da se ameriških fantov ne pošlje za vojaško službo izven ameriških posestev. To se tiče onih vojakov, ki bodo poklicani na obvezno vojaško vežbo, če bo tozadevna postava sprejeta v kongresu. Že prej je bil sprejet predlog, da se tudi narodne garde ne pošlje izven ameriških posestev. Senat je tudi sprejel predlog, da se v nobenem času ne more vpo klicati več kot 900,000 mož na enkrat na vežbo.

BERN, Švica, 27. avg. — Sinoči in danes zjutraj so švicarske protizračne baterije obstreljevale tuja bojna letala, ki so letela nad deželo. Obstreljevanje se je vršilo, ko so letala plula vzhodno preko dežele in potem zopet nazaj. Sodi se, da so bila to angleška letala, ki so letela bombardirat Italijo. Nobeno letalo ni bilo zadeto.

CLEVELAND, O. — Delavci pri Precision Castings Co., 12600 Berea Rd. so včeraj odglasovali z 85 proti 67 glasovom, da niso zato, da bi jih v tovarni zastopala CIO unija. Pri tej tovarni se je nedavno vršila stavka, pri kateri je prišlo do več izgrediv, nakar je Narodni delavski odbor ukazal volitve, da se določi, če bo delavce zastopala CIO unija, ali samostojna unija, ki so jo delavci že prej imeli med seboj v tej tovarni.

HAZARD, Kentucky. — Tukaj je umrl Jim Cochran, star 39 let, na posledica kajčega pika. Cochran je bil član verske sekte, katere glavni nauk je, da pripadnikom te sekte niti kajčji strup nič ne škodi. Pred štirimi dnevi je umrl tudi nek drug "verniki". Oblasti si na vse načine prizadevajo zatreti to blazno početje.

V Italiji že čutijo posledice vojne

Washington. — Dobro poučeni viri naznanjajo, da prihajajo poročila iz Italije, ki trdijo, da se tam že čuti pomanjkanje živil in raznega materiala. Pomanjkanje premoga, petroleja in bakra, se že občutno zaznamuje. Vse to kaže, da je Italija mislila pri vstopu v vojno 10. junija, da bo vojna v par tednih končana.

Za pomoč trgovcem

Washington. — Senator Murray iz Montane je vložil v senat resolucijo, da bi se sestavil poseben odbor v senatu, ki bi začel proučevati probleme malega trgovca. Mali trgovec je, ki ima danes najbolj težke čase, a vendar je on, ki vzdržuje deželo.

Program v javni knjižnici

Mrs. Fischer, ki je učiteljica za državljanstvo pod pokroviteljstvom WPA projekta, vabi za nočjo v St. Clair javno knjižnico na 55. cesti in St. Clair Ave. Program bo od 7 do 9 zvečer, brez vstopnine. Na programu bo glasba in petje in Mr. Grdina bo pokazal nekaj premikajočih slik. Vsakdo je prijazen vabljen.

Pridite na sejo!

V sredo zvečer se bo vršila seja zastopnikov in zastopnic skupnih društev fare sv. Vida. Predloženi bodo računi od zadnjega bazarja.

Nemci so včeraj bombardirali Irsko

Italija prijazna napram Jugoslaviji

RIM, 26. avg. — Vse italijanske časopise je danes v skrajno prijaznem tonu pisalo o obletnici sporazuma med Hrvati in Srbi. Laško časopise je zatrjevalo, da vse prijatelje Jugoslavije veseli sporazum, ki je bil dosežen med narodi v Jugoslaviji.

Trgovski tajnik Hopkins se je odpovedal

Washington. — Harry L. Hopkins, trgovski tajnik v Rooseveltovem kabinetu se je odpovedal svojemu uradu. Kot vzrok je navedel rahlo zdravje. Roosevelt je sprejel resignacijo, toda Hopkins bo ostal še naprej v Rooseveltovi bližini, najbrže kot knjižničar njegove zasebne ogromne knjižnice. Od kabinetnih uradnikov, ki so šli na vlado z Rooseveltom leta 1933, so se odpovedali razen dveh že vsi. Ostala sta samo še državni tajnik Hull in tajnik notranjih zadev Ickes.

Jugoslavoani v nemškem ujetništvu

New York. — Na podlagi pisma, ki so jih dobili sorodniki iz Češke, je nemška vlada zadnje čase izpustila 300 čeških dijakov iz konfinacije v Oranienburgu blizu Berlina. Čeprav se jim je naročilo, da ne smejo govoriti o tem jeitniškem taboru, pa pripovedujejo, da je v konfinaciji zdaj še 12,000 oseb in da je bilo poslanih tje zadnje čase zlasti večje število Dancsev in Jugoslovancev. Tam je tudi še vedno 4,500 čeških dijakov, fantov in deklet in da je tam tudi bivši avstrijski kancler Schuschnigg.

TOŽBA, DA ROOSEVELT NE BO NA GLASOVNICI

Taunton, Mass. — Odvetnik Joseph Ferreira je vložil pri vrhovni sodnji države Massachusetts zahtevo, da se Rooseveltovo ime ne dovoli na glasovnici v tej državi, ker se bo s tem kršila "nepisana postava" proti tretjemu terminu.

Za splošno varnost

Clevelandski župan Burton je razglasil ta teden kot teden varnosti za mesto. V tem tednu naj bi vsak meščan in meščanka sodeloval v tem, da dobi naslov kot najvarnejše mesto v Uniji, češar je bilo deležno že dvakrat. Vsak naj stori svojo dolžnost, tako pešci kot avtomobilisti, pa bo manj nesreč.

Pogreb Mary Markovich

V četrtek zjutraj ob 8:15 se vrši pogreb Mary Markovich iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St., v cerkev Marije Vnebovzete in nato na pokopališče sv. Pavla.

Nesreča rajaka

Jack Lužar iz 1190 E. 60th St. je bil v soboto večer zadet od motornega kolesa ter je dobil pri tem več poškodb. Nahaja se v Mt. Sinai bolnišnici, soba 117, kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Važna seja

V sredo ob osmih zvečer se vrši važna seja društva Modern Knights št. 57 SDZ. Seja se vrši v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. in članstvo je prošeno, da se udeleži.

To je bilo prvič, da so nemški bombniki napadli irsko ozemlje. Irska vlada je poslala oster protest v Berlin.

London, 27. avg. — Več kot šest ur so Nemci napadali London danes ponoči. Nekaj bomb je padlo tudi v rezidenčni okraj bogatašev, kakor tudi v gosto naseljeni okraj delavcev. Protizračne baterije so branile Nemcem nad središče mesta, toda krožili so krog in krog v neprestanem poletu. Nemci so se začeli posluževati taktike, da napadajo drug za drugim, to je v dolgi vrsti in ne kot prej, ko so napadli v škadronih. Uradno poročilo zatrjuje, da so nemške bombe pač napravile nekaj škode in nekaj ljudi je bilo ubitih, vendar ni bilo nič posebnega.

Dublin, Irska, 26. avg. — Irska vlada je danes naznanila, da so nemška letala danes popoldne bombardirala tri naselja v okraju Wexford. Bombe so ubile tri irska dekleta. Vlada je takoj ukazala, da se pošlje v Berlin oster protest radi tega napada.

Bombniki so napadli kraje Campile, Ballynitty in Bannow, ki so vsi v okraju Wexford, na južnovzhodnem irskem obrežju. Kraj se nahaja ob Irskem morju, ki leži med Irsko in Anglijo. Nemški letalci so bili nad tem morjem aktivni že ves zadnji teden, hoteč ustaviti plovbo med Anglijo in Irsko.

NEMCI PRIHAJAJO V VEDNO VEČJEM ŠTEVILU

London, 26. avg. — Nemčija mestu so priletela od raznih smeri pošilja val za valom svojih bojnih letal nad Anglijo. Glavni spopadi so se vršili danes med nemškimi in angleškimi letali nad Dovrom in Londonom. Nemci so napadli London šestkrat v treh dneh in šestnajstkrat od začetka vojne.

Do srede popoldneva so kazala neuradna poročila, da so Angliji skatili Nemcem 20 letal. Angleški letalcem se je posrečilo, da so pregnali od središča Londona Nemce, da niso mogli vreči nobene bombe danes popoldne.

Nemška letala so priletela čez Rokavski preliv in se zapodila na obrežna mesta, nekatera so pa letela dalje proti Londonu. Proti odzračnim letalom je bilo 1,175 letal.

Kako uradujejo delavski voditelji

New York. — Pri obravnavi, ki se vrši proti George Scaliseju, bivšemu predsedniku unije hišnih uslužbencev, se je doznanlo, da je dobil ob 1. maja 1937 do 21. marca 1940 v plači \$41,466 in za potne stroške pa \$149,323. Tožen pa je, da v ponedelžil iz unijske blagajne \$60,087.

Za registracijo

Mr. Wm. J. Kennick, učitelj za državljanstvo poroča, da ima v zalogi vprašalne pole za registracijo nedržavljanov in da jih tudi izpolni. Oglasite se v uradu 982 E. 63rd St. od 4 do 7 ure.

V bolnišnici

S Svetkovo ambulanco je bila prepeljana v St. Alexis bolnišnico Mrs. Gertrude Dolinar iz 19202 Muskoka Ave. Prijatelji-ce jo lahko obiščejo.

Maspeth, Long Island, N. Y.

— Zadnje dni je tu umrl Anton Mavrovič, star 51 let in doma iz Banjeloke v Beli Krajini. V Ameriki je bil 35 let in tu zapušča ženo, dva sinova in hčer.

V POROČNI OBLEKI JE ŠLA ZA POGREBOM

Miss Mary Tokar iz 12906 Madison Ave., Lakewood, je šla včeraj za pogrebom svojega ženina v poročni obleki. Istotako je bilo oblečenih njenih šest tovaršic. Tovariši so pa nosili krsto. Pogreb se je vršil za George Courcy, s katerim naj bi se bil

Poročila pravijo, da so izvršila napad tri nemška letala. To je bilo prvič, da so padle nemške bombe na nevtralnno irsko ozemlje. Zadnji teden je pristal nek nemški letalec na Irskem, ki so ga takoj internirali.

Iz Dovra poročajo, da so protizračne baterije s tako silo obstrlejavale nemška letala, da so padale kroglice nazaj na mestne ulice kot bi deževalo. Angleško letalsko poveljstvo poroča, da se napad angleških letalcev nad Berlin ni povsem posrečil, ker je bilo zelo slabo vreme. Poroča se tudi, da so angleški letalci včeraj bombardirali Milan in par drugih mest v severni Italiji.

Angleško zrakoplovno ministrstvo je izdalo uradne številke, ki kažejo, da so skatili Nemcem odzračna letala 1,175 letal.

Poljaki so Nemcem za hlapce!

Berlin. — Artur Greiser je govoril po radiu Hitlerjevi mladinski organizaciji, in zatrjeval, da morajo smatrati nemški naseljenci v krajih, ki jih je okupirala Nemčija na vzhodu Poljake za svoje hlapce. Naglašal je pomenečevanje vzhodnih krajev ter naročal: "Poljak je hlapec Nemcu in kot tak bo ostal za vedno!"

Profesorji odvetniške šole

John Marshall odvetniške šole prične 19. septembra s svojim 25. tečajem. Ravnatelj David C. Meck je imenoval za ta semester 28 profesorjev, med katerimi je tudi okrajni sodnik Frank J. Lausche.

Čitiskujte pevske vaje!

Pevci in pevke zbora Adria so prošeni, da se redno udeležujejo pevskih vaj ob torkih zvečer, začetek ob osmih, v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 202, Tues., Aug. 27, 1940

Kakor kupimo, tako prodamo

Oni dan nam je naročnik zabrusil: "Vsi ste enaki! Tako poročila iz vojne priobčujete, da človek nikdar ne ve, kako je prav za prav na stvari. V eni novici poročate, da so Angleži zbili Nemcem 170 letal, a sami so jih izgubili samo 19. V drugem poročilu, na isti strani, isti dan, pa poročate, da so Nemci sklatili Angležem 169 letal, a njih sta bila pa samo dva malo opraskana od krogel."

Tako se je jezil naročnik in naročal, naj bi vsaj nekoliko jasneje slikali bojni položaj. Ubogi urednik je vsega kriv, kakopak. Poleg tega si pa morda še kdo misli, da uredništvo najbrže s kom drži in torej pristransko slika uspehe one države, za katero bi rad videl, da bi zmagala.

Med čitatelji so tudi strategisti, ki strokovnjaško razmišljajo obojnem položaju v Evropi in imajo svoje mnenje, kako bi se morala voditi vojna v prid one države, s katero pač simpatizira. Nekateri ta svoja mnenja sporočajo uredništvu in dajejo dobrohotne nasvete, kako bi bilo treba pisati.

Vse to dokazuje, da se ljudje zanimajo za svetovni položaj, zlasti za evropsko vojno, da so nemirni in razburjeni in da se vse preveč bavijo s stvarmi, na katerih potek in razvoj njihove želje in strategije ne morejo prav nič vplivati.

Vsem tem bi svetovali, naj zasledujejo poročila iz vojne samo kot novico in naj se pri tem ne razburjajo in naj si ne grene življenja. Naj bo novica dobra ali slaba, naj jih to ne spravlja iz tira. Poročila je treba trezno in brez razburjenja presoditi in razporediti po njih vrednosti. Poročila prinašamo, kakor jih prinašajo časopisi, ki imajo zveze z Evropo. Od tam pa pošilja vsaka država taka poročila, ki so zanj najbolj ugodna. Nihče noče priznati poraza in neuspehov. Nihče noče priznati škode, ki mu jo je prizadel sovražnik, da se ne bi ta preveč veselil.

Kadar kaka država ne more utajiti, na primer, zračnega napada, o tem tudi poroča, toda hlastno pristavi, da ni napad povzročil nobene škode. Pri tem si pa sami lahko mislimo in predstavljamo, da bombe niso kake umehčane tepke. Je že res, da vsaka bomba ne zadene, zlasti na morju so ladje precej varne pred njimi, toda kadar jih pa mečejo na tovarne in druge predmete na celini, napravljajo pa bombe precej škode.

Poleg tega je pa treba pomniti tudi to, da je pri teh poročilih tudi precej propagande. Nekateri se hočejo s svojimi napadi in razbijanjem hvaliti in vlivati strah v srca ljudi, drugi pa slikajo grozodejstva sovražnika v upanju, dam si s tem pridobe simpatije nevtralnih držav.

Torej jemljimo bojna poročila kakor jih dobivamo, pri tem pa sami presodimo kako in kaj. Časopisje ne fabricira bojnih poročil, ampak jih priobča kot jih dobi. Če bi bila vsa ta poročila resnična in natančna, bi ne imeli ne Angleži ne Nemci nobenega letala več, nobene bojne ladje in nobena hiša bi ne bila več cela. Pa kakor vidimo, so še na obeh straneh precej pri moči in vojne ne bo še tako hitro konec.

Naši pevski festivali

V zadnjih letih smo imeli Slovenci v Clevelandu tri pevске festivale in sicer je bil prvi v Euclidu, na prostorih Slovenskega društvenega doma, dva sta bila pa v Gordon parku. Vsi trije so bili lep uspeh, zlasti pa prvi v Euclidu, da smo takrat z veseljem pričakovali vsakoletne enake ponovitve. Ogromna udeležba od strani naroda je zadostno pokazala, da si narod želi takih praznikov slovenske pesmi, ko nastopijo vsi pevski zbori in ko se strnejo številni glasovi naših pevcev in pevk v močeno akorde, da pride naša pesem res do prave veljave.

Pa iz neznanega vzroka se je take nastope opustilo vse do časa, da se je zganila zveza slovenskih narodnih domov, povabila pevске zore na skupen nastop in tako smo obhajali zopet lep pevski festival lanske leto v Gordon parku. Ker je Zveza slovenskih narodnih domov videla, kako je narod z veseljem prihitel na ta pevski festival, ga je letos ponovila. Letos bi bila udeležba še večja, da ni neugodno vreme oplašilo ljudi.

Ti trije pevski festivali so jasno pokazali, da si narod želi takih prireditve, zato je treba gledati, da se kaj takega priredi vsako leto. Naj bo to že pod pokroviteljstvom Zveze slovenskih narodnih domov, ali pa če prirede to pevška društva sama. Glavno je, da imamo vsako leto po en tak pevski festival.

Oni dan smo omenili, da bi se vršil prihodnji pevski koncert v parku zvečer. Zdi se nam, da bi prišla v tistem večeru v prosti naravi naša pesem še bolj do veljave. Koncerti v parkih, pa tudi drugače, se itak vrše večinoma zvečer. Zlasti je to priporočljivo za parke. Človek vse bolj uživa petje zvečer in če hočemo biti še malo pesniški, bomo pristavili: ob mesečnem svitu. In če se zapoje še kako "Luna sije," si ne moremo misliti lepšega.

Torej vsaj za poskušnjo nam podajte prihodnji pevski koncert v parku zvečer.

Ker smo že pri pevskih zborih, bi ne bilo morda napačno, če bi se naša slovenska pevška društva zavzela in obnovila pevsko zvezo. Nekoč je že obstojala. Če že radi dalja-

BESEDA IZ NARODA

Mlada Slovenija v Kanadi

Girard, O. — Tako se je glasilo poročilo enega naših slovenskih misijonarjev frančiškanskega reda iz naših ameriških Brezij v Lemontu. Zadnji teden sem bil obiskal to mlado kanadsko Slovenijo. Hotel sem se prepričati kako se naši bratje in sestre razvijajo na gospodarskem, verskem in kulturnem polju.

Po par dnevem bivanju med njimi, sem dobil precej vtisov in je res kakor je zapisal p. Bernard, da je mlada Slovenija v Kanadi. V resnici lahko rečem, da je č. g. p. Bernard res misijonar po božji volji, ki s tako požrtvovalnostjo deluje med temi našimi rojaki ter jim pomaga v vseh ozirom, kar se tiče verskega življenja.

Prva moja pot, ko sem dospel v Kanado je bila k njemu, da ga pozdravim in mu želim, da bi se mu izpolnila želja in da bi dosegel cilj, za katerega deluje z vsemi svojimi močmi.

Vožnja je bila vse skozi lepa, od doma pa prav v Kanado. Ko smo prišli v Niagara Falls prekoračili mejo, so nas ustavili kanadski obmejni stražniki in nam prav natančno pregledali naš avto, ko so videli, da je vse v redu, so nas izpustili naprej. Ker je tudi Kanada v vojni, zato je tudi ta preiskava bolj natančna. Pot, ki pelje od Niagara Falls pa v Grimsby je jako lepa in romantična. V jako dobrem stanju je tudi cesta št. 8.

Prvo mesto, do katerega smo prišli, se imenuje "vrt cvetic" in to je St. Catherine's, jako čisto mesto. Ko se tako voziš dalje, ti takoj stopi pred oči in spoznaš, da se ne voziš po naši močeniški Ameriki. Vse izgleda nekam bolj evropsko; še cestne številke, ki imajo na tablicah tudi angleško krono, ti takoj povedo, da je ta dežela pokorna angleškemu kralju. Ravno sedaj skločujemo novo glavno cesto v razdalji 90 milj. Ta cesta veže Niagara Falls s Toronto in je široka za štiri avtomobile. Speljana je ob Ontario jezeru.

Grimsby je majhno in zelo prijazno mesto. Ko smo dospeli tja je bila moja prva pot v župnišče, da po dolgi letih pozdravim našega prijatelja, č. g. p. Bernarda. Vsi smo bili veseli tega svidenja. Takoj sem videl, da je pater precej izmučen od preobilnega dela, ki ga vrši v tej okolici. Cerkev sv. Jožefa je stara že nad 70 let in tudi župnišče je jako staro. P. Bernard nam je povedal, da je v dobrem mesecu prevozil 3,000 milj poti in to samo po okolici, da tako spravi skupaj našo slovensko mladino in jo poučuje v verskih resnicah.

Ravno ta dan pa je bil pater jako zaposlen, ker so naši mladi kanadski Slovenci praznovali svoj prvi "Slovenski dan." Nato nas je pater Bernard popeljal med naše brate in sestre, ki imajo v tej okolici krasne farme, ki so polne sadnega drevja, kajti sadje je njih glavni pridelek in torej tudi dohodek. Pozdravila sva se z g. Vidmarjem, ki je tudi naročnik Ameriške Domovine. V resnici čaka naše rojake še veliko dela, a z božjo pomočjo bodo lahko vse dosegli. Imajo krasno novo cerkev Srca Jezusovega. Stoji med farmami in nudi krassen razgled z glavne ceste, od katere je oddaljena samo par minut hoda.

ve ne bi mogla katerikrat nastopiti vsa slovenska pevška društva iz vse Amerike skupno, bi se vsaj v zvezi krepila za daljše življenje slovenske pesmi v tujini. Mogoče bi bilo pa tudi, da bi prišlo do skupnega nastopa, če bi se stvar prav organiziralo.

Pevci in pevk, mislite na to! Drugi narodi imajo taka udruženja, zakaj bi jih pa Slovenci ne imeli. Bolj bi živila naša pesem, bolj krepka bi bila naša narodna zavest.

Naselbina Vineland je ravno v sredini med Niagara Falls in Hamiltonom. V tem kraju so farme precej oddaljene druga od druge in je seveda precej težko priti do cerkve, a počasi bo že šlo, saj ima že vsak svoj avto, da se lahko pelje k maši ob nedeljah.

Seveda dela je veliko in bodočnost bo pokazala sadove začetega dela. Dokler bodo rojaki imeli med seboj p. Bernarda, jim je uspeh fare zagotovljen.

Sedaj pa pojdemo k slovenskemu dnevu. Na slavnost so se pripeljali tudi rojaki iz Clevelanda in Pittsburgha. Med njimi je bil tudi naš pionir Mr. A. Grdina, Mr. Max Traven, pomožni tajnik SDZ, in Mrs. Oražem s hčerka in mladi Mr. Somrak. Bil je krasen dan in nedelja kot nalašč za tako slavnost. Naši kanadski Slovenci in njih mladina so bili vsi prav veselo razpoloženi. V duhu sem se podal preko morja in se zamislil, kako lepo je tam na deželi, kjer cerkev na samem stoji. Prijateljsko smo si stisnili roke v pozdrav.

Cerkev je bila polna naših vernikov, da smo morali stati tudi zunaj. Med sv. mašo je naša slovenska mladina pod vodstvom p. Bernarda tako lepo prepevala, da so marsikateremu rojaku solze porosile oko. Ravno tako tudi, ko nam je p. Bernard v srca segajoči pridigi pokladal božjo besedo, posebno, ko je govoril o naši nebeški Materi Mariji, tedaj so se nam obujali spomini in v duhu smo videli tiste lepe dni, ko smo še v svoji mladosti, tam daleč v stari domovini, pohitevali v božji hram in se tam priporočali naši nebeški Materi.

Veliko presenečenje je bilo zame, ko sem slišal našo slovensko mladino v tej novi domovini tako lepo prepevati v svojem materinem jeziku in uporabljati tudi slovenske mašne knjige. Ta dan je bila blagoslovljena tudi podoba Marije Pomagaj na Brezjah. Prav lahko rečem, da je bila ta nedelja velika katoliška manifestacija za našo mlado kanadsko Slovenijo. Če bodo tako lepo in složno delovali naprej, tedaj jim je bodočnost zagotovljena.

Toliko o naših Slovencih v Kanadi. Odnesele sem neizbrisne spomine od vas, bodite vsi prav priručno pozdravljeni kakor tudi naš dragi p. Bernard. Sedaj pa še malo iz naše naselbine. Za koncert našega slavčka je veliko zanimanje. Gospod A. Šubelj nam je obljubil, da takega koncerta še nismo imeli v našem mestu. Pri tem koncertu bodo sodelovali tudi pevci Glasbene Matice. Zato rojaki, v soboto 21. septembra vsi v Girard. Vabijo vas društva, ki delujejo za ta koncert. O tem še kaj več prihodnjič. Pozdrav,

John Dolčič.

Od podružnice št. 10 SZZ

Dnevi in tedni kar bežijo pred nami in hitro se nam bliža nedelja 1. septembra. Ta dan je velikega pomena za podružnico št. 10 Slovenske ženske zveze. Dekleta te podružnice, ki spadajo k vežbalnemu krožku "Frances Sušel Cadets" bodo prvič nastopile v svojih novih uniformah in obenem bo tudi blagoslovitev novega bandera, kateremu bosta botrovala dobro poznana Mr. in Mrs. August F. Svetek.

Slavnost se bo pričela v ne-

deljo jutraj. Vse članice podružnice št. 10 SZZ se bomo skupno s krožkom udeležile osme svete maše. Ob dveh popoldne pa se bodo pričela zbirati vsa društva, katera se bodo udeležila te slavnosti kakor tudi krožki "Drill Teams" sosednjih podružnic. Ker so pa uniforme naših krožkov nekam bolj vojaške, jim bodo tudi v paradi načeljevali generali, maršali, polkovniki, itd., katerih imen pa ne bom pisala, ker je najboljše, da jih pridete kar sami pogledat na Holmes Ave. v Slovenski dom in boste videli, da imamo tudi mi Slovenci v Ameriki take zmnožne osebe, katere se lahko postavijo v takih službah.

Ob treh popoldne bo pa pred Slovenskim domom na Holmes Ave. zaigrala izvrstna godba in pričela se bo slikovita parada po Holmes Ave. v cerkev Marije Vnebovzete, kjer bo preč. g. msgr. Vitus Hribar blagoslovil novo bandero. Po končanih obredih pa se zopet prične parada po Holmes Ave. na 155. cesti, po Saranac Rd. in po 160. cesti nazaj na Holmes Ave. v Slovenski dom, kjer bo podan lep in izbran program.

Ob tej priliki nas bo posetil tudi naš spoštovani sodnik g. Frank J. Lausche, ki je v ponos vsemu slovenskemu narodu. Po programu bo servirana večerja za vse goste. Da bo pa ta slavnost popolna, se bo pa v zgornji dvorani vršil ples in domača zabava. Kuharice in kelnarice se prav pridno pripravljajo, da vam bodo postregle z vsemi dobrotami. Za srbeče pete bo skrbel Jankovičev orkester.

Ko smo sestavljale program, nam je bilo samo to pred oči, da bi bil program domač in v zabavo vam vsem. Zato vabim vse članice naše podružnice, da se udeležite te slavnosti s svojimi družinami. Vabljeni ste tudi vsi naši prijatelji in prijateljice, da gotovo pridete k programu in na zabavo v nedeljo 1. septembra v Slovenski dom na Holmes Ave. in da s svojo navzočnostjo pomagate do uspeha našim kadetkam na ta tako pomemben dan.

Torej še enkrat vas vabim in nikar ne pozabite si rezervirati nedeljo 1. septembra, da gotovo pridete vsi v Slovenski dom na Holmes Ave. na slavnost "Frances Sušel Cadets" podružnice št. 10 SZZ. Pozdrav, Frances Tomšič, preds.

EUCLID RIFLE CLUB

Zadnje sredo so se naši fantje samega veselja metali ob tla, ker se je po nekaj tednih odsotnosti zopet pokazal na strelišču naš preljubi tajnik Ferdo Jazbec. Par tednov, ko ga ni bilo k streljanju, je bilo kar nekaj pusto in prazno. Povsod je manjkalo njegovega prešernega smeha in njegovih smehljajočih oči. Najbolj ga je pa manjkalo, saj veste, kaj se bom obiral, pri marjašu. Z našim predsednikom sva ga strašno pogrešala. Enkrat sva vjela John Zulicha, da nam je odstopil nekaj svojega časa in nama dokazoval s svojim "korekcion", da se bova midva še učila marjašat po Ameriki. Parkrat sva vjela Janeza Klauša, ki bi pa vse drugo raje delal kot marjašal (saj veste kako), drugače sva pa oprezovala in se dolgočasila na vse mile viže. Ciril Kunstelj se je nama sicer nekaj ponujal, pa menda bolj zaradi lepšega. Če bi ga bila pa prišla za besedo, bi se bil pa izvil kot kača v precep. Se reče, enkrat ga bo treba poskusit, ker je drugače fest-

Na snubitvi
Poljšak, ugleden in postaven kmečki fant iz Dolenj, se je odpeljal v tednu po svetih Treh kraljih na snubitve. Zapregel je pred nov koleselj zgarano

fant in morda tudi pri marjašu rad kontrari, kar je znamenje pravega marjašarja, ki nikdar ne odnese.

Torej zdaj, ko je Ferdo že toliko pri moči, da lahko karte v rokah drži, bo pa spet za živet. S Jimom sva že nekaj tednov tako suha, da še v oštarijo ne moreva. Zda, ko je Ferdo nazaj, bo pa špet groš, če Bog da.

Sam ne vem, kaj bi napravil z našim Kramarjem. Spet jih je namlatil 25, pa ko nam je dal častno besedo, da jih ne bo več. Nekaj se fantje pogovarjajo, da bi mu roko zlomili. Jaz bi samo rad vedel, kdo ga je privlekel k nam, da nam zdaj tako razbija po golobih. Predsednik Jim mu je ponujal pristopnino nazaj in še nekaj za ciringo, če bi šel proč, pa ne mara.

Naj bo, do nedelje bomo počakali, bomo videli, kaj bo napravil z Barbertončani in Newburžani. Zda, ko to pišem, je namreč šele petek in v nedeljo bo tekma. O tisti bom pa pozneje pisal.

Zadnje sredo so naši fantički takole streljali:

Sepic	23
Jančević	20
Kunstelj	21
Mandel	23
Klaus	21
Sober	18
Kastelic	22
Gubanc	19
Kramer	25
Lampe	14
Dolenc	18
Korman	22
Jelerčič	18
Jazbec	16

IZ DOMOVINE

S cigaretnim ogorkom je napravil 300 tisoč dinarjev škode. Dne 14. aprila letos je nastal v Cigoneh v gozdovih grofa dr. Attemsa iz Slovenske Bistrice velik požar, ki je uničil okoli 12 ha mladega smrekovega gozda in napravil okoli 300,000 din škode. Ugotovilo se je, da je povzročil ta požar ogorek cigarete, ki ga je po nepredvidnosti odvrgl 31 letni delavec Franc Satler iz Zg. Bistrice. Satler je prišel zaradi tega na zatožno klop pred okrožno sodišče v Mariboru in bil obsojen na en mesec zapor.

Letos ne bomo izvažali pšenice. Zagrebški "Jutrarnji list" poroča iz Sombora: Za letošnji pridelek pšenice in drugega žita vlada posebno zaradi vojne veliko zanimanje. Ker se setve v maju niso posebno pravile, računajo strokovnjaki, da pridelek ne bo znašal nad 20 milijonov metrskih stotov. To pomeni, da ne bomo mogli prav nič pšenice izvažati, temveč bomo morali za domačo prehrano porabiti celo prihranek iz lanskega leta. V donavski banovini je samo v Bački in v gornjem delu Banata stanje nekoliko ugodnejše. Zaradi hude zime in mrzle pomladi in zaradi pogostega deževja in povodnji se setve niso razvile in žetev bomo imeli dva do tri tedne kasneje kakor navadno. Letos je bilo 300,000 oralov manj posejano kakor lani povodenj pa je uničila 150,000 oralov. Tudi stanje turščice ni zadovoljivo, vrhu tega pa povzročajo veliko škodo nevihte in toča. Ječmen je dobro prezimil, vendar ga bo kljub temu manj kakor lani. Isto velja za oves.

kljuse, starega sivca, ki gov tekač, iskri vranec par dni šepal na levi novec je imel počasen koleslju; zato je Poljšak namrdnil obraz, ko je v kolesli. Toda ni mogel da bo imel vranec zopet nogo, kajti njegova poljuna. Hotel je namre pogojno že do svečnic ljeti mlado gospodinjstvo. Njegova pot je bila v oddaljeno vas Dobravljak bi si sicer lahko izdekleli iz domače vasi bil je eden najboljših imel je lepo, novo hišo najmanjšega dolga na Toda izbira v negovi vasi ni bila velika in Poljšak na zadnjem di slisal, kako so na Hribnikovovo hčer iz na vso moč hvalili kot čvrsto, čedno, razumno to in gospodinjstvo dek je sklenil, da si hoče ogledati, in če bo kanzasubiti. Poljšak je starega Hribnika krmov, vedel je tudi že da ima denar in za m dne hčere, ni pa zgurim še niti trideset besre so mu bile popoln znane; slisal je samo, kaj reja preteklo leto snubačev odpravila. okoličinah je mlademu ku malo trepetalo srce, z njim suknjičem, dadi bil samozavesten in Medtem ko je šel svojo pot, je mladi k svoj načrt. Namerav kriti svoj vstop v nepo šo s konjsko kupčijo, gajanjem presodi potem bo ob pravem modro besedo razodel vi namen.

Eno uro poti je im že za sabo, ko ga je re prehitelo mlado dva in dvajsetih leti cvetočim obrazom, s vimi lasmi in rjavimi "Dobro jutro!" je Poljšak in pridržal "Bog daj!" je odz kle prijazno. "Kam pa?" "V Dobravljce." "Jaz sem tudi na Ali hočeš morda pris Lepa hvala! Imo nogo."

"To je že lahko in nja tudi ni preveč je vendar bolje se slo kot peš capljati. Pri Dekle je pogledala joče mlademu možu je reklo: "Če vam ni nadlež sim."

"Ah kaj, nadležno prostor. Le udobno tu je odeja. Hi, sivec "Ostaneš v Dobravlj vprašal čez nekaj ča "Da." "Kje si bila že dan "V trgu pri živino Imamo bolno kravo. "Tako, tako. Hi lenuh!" "Odkod pa vi pri pozvedovalo dekle. "Iz Dolenj." "Imate v Dobravlj opravke?" Poljšak se je za tavljal, nato je dejal "Da, konjička bi sivec ne bo več dolgo "Tako? Konja bi kom pa? Pri krčm "Ne, pri Hribnikov vam poprašati." Dekle je malo zam se je zavzelo: "Pri Hribniku? si lahko prihranili nobenega konja na "Odkod pa veš to tovo?" "Ker sem jaz sam berniku in imam veli v hlevu." "Kaj, ti si pri H službi? To je pa si je lepo." Se je začu (Dalje prihodn

WINNETOU

Po semikom knjižnici K. Maya

Toda nekaj druga sem našel. Namreč temne, kakor kaplja. Robne madeže in pesku, na desni in levi od njih značilno splašena zrna peska, pred temi kamenji pa je bil pesek kakor valjan s širokim predmetom. V skoku sem se vrnil k tovaru. Winnetou me je že čakal.

"Kaj je našel moj brat?" me je vprašal.

"Nič. Samo sled jezdecev."

"Naprej!"

Obrnil sem se in pogledal po desni sledi.

"Uff —!" se je začudil Winnetou.

Razumel je, da sem našel nemotljivo sled in da so ujetniki pri četi, ki je jezдила proti severu.

Obstali smo na kraju, kjer sem našel madeže in povaljan pesek, ter vprašal Walkerja:

"Master Walker, dober western ste. Pogledite si tole sled!"

"Sled —? Kje?"

"Tule pred vami!"

Pogledal je po tleh in malomarno povedal:

"Tule —? Sled bi naj bila?"

"Kaj se! V eter je potegnil po tleh, druga ni bilo!"

"Lepo! Saj bo že večkrat potegnil to! Stavim z vami, kar želite, da ima Winnetou o tej sledi prav tako mnenje kakor jaz!"

Winnetou je razjahal in pazljivo ogledoval pesek.

"Moj brat Charlie je izbral pravo smer. Tod so potovali ujetniki."

"Kje se to vidi?" je vprašal Walker, pol neveren pol nevojen, da mu manjka bistrotanosti in da sam ni našel nič.

"Moj brat naj pogleda sem!" je poučeval Winnetou. "Te kapljice so kri, na desni in levi od kapljic so ležale roke in sledi spredaj je ležalo telo otoka —"

"— ki je padel s konja in se karil na nos, da je krvavel," je pripeljal.

"A tako —!" je povedal Fred.

"Da! In niti posebno težko razbrati tole sled. Bojim se, da bomo našli še na večje ležke. Naprej!"

In prav sem slutil.

Nismo se jezili deset minut, da je sledi zmanjkalo. Svet je bil skalnat.

Spet so morali tovariši čakati, da Winnetoum pa sva razjahal in pregledovala kamenjale. In ni bilo dolgo pa je Apač veselo vzkliknil in prinesel rumeno nit.

"Kaj pravite k temu, Fred?" me je vprašal.

"Ni!"

"Da. Pa odkod?"

Potipal jo je.

"Iz konjske odeje."

"Res je. In pogledite si njeno ostru konca! Razrezali so jejo. Ali veste čemu?"

"Čemu —? Hm —!"

"Da so s cunjami konjem kopila povili. Zakaj?"

"Da bi ne puščali sledi za se."

"Da. Sled nam hočejo zmešati. Dobro vedo, da jih zasledujemo. Dobro bomo morali prebrati oči, da spet najdemo sledi."

Iskali smo. Trideset korakov dalje je bil svet spet peščen in razrašen s travo. In v travi sem našel slabo zabrisano sled indijanskega mokasina. Lega mokasina nam je povedala, kam so potovali Ogellalle s svojimi ujetniki.

Šli smo v nakazani smeri in našli še druge znake ter opazili, da so jezili zelo počasi. Kar jim je bilo popolnoma nerazumljivo. Po sled se spet pojavila, odzvali so konjem cunje s kopit in poleg konjskih kopit se je vlekla sled indijanskih nog.

Čudno —! Kaj so počenjali?

Kreolske plesalke

Zaliv se je raztezal v tropični sončni opoldanski svetlobi, gladina se je oljato pozibavala sem in tja, nobene lastovke ni bilo videti in ne bark, le nebo in morje — in pa Jones. Morje je imelo takšno zahrbtno, pepelnato sivo lice, da je Jones od jeze strl svojo pipo v levi. Navzlic temu ni bilo nikjer videti kopne zemlje, prav nič ne. Ker Jones ni imel nobene pipe več, da bi jo razdrobil, je začel premišljevali. Brez dvoma se je moralo nekaj pripetiti. In se tudi je.

Mala jadrnica "Serena" je s strtim jamborom ležala na valovih. Vse se je bilo prekucnilo v morje, jadro in jarbalo, in kar je še ostalo, je bilo razdejano in preluknjano. Vrtinec se je bil tako nenadoma pojavil kakor strel iz topa.

Tri kreolske plesalke so čepele na robu kljuna "Serene" in so majale s svojimi temnorjavimi glavami. Jones je grozeče strmel vanje, nato se je sklonil, porbral težko sekuro in se jim je počasi bližal. One tri so kakor trop ptičev prestrašeno sfrlele narazen in se zadaj za hišico na jadrnici objele, pri čemer so se jim glave obrnile k njemu in so začebljale.

Jones je stopil v spodnji del. Ko se je spet pojavil na krovu, je bil še bolj blede. Voda je narasčala. Preden bi mogel pojesti melono, bi bila "Serena" že plen za ribe. Konec!

Ozračje je bilo mrtvaško tiho, morje je bilo gladko ko zrcalo in nobenega glasu ni bilo slišati, razen glasov teh treh plesalk seveda, ki bi naj jih bil prepeljal na otok St. Thomie, in ki zdajje še niso vedele, da je morje ondi osemdeset metrov globoko.

Jones se je mahoma zavedal tega strašnega položaja: sredi mirne vode, ob pripekajočem tropičnem soncu, pa ranjena ladja, ki se potaplja, potaplja, strahoten pogled.

Jones je planil iz svoje ohromelosti kvišku in je začel s sekuro trgati deske iz krova. Delal je kakor divjak. Les se je čedural na trske z votlim glasom. Plesalke so vztrepetale, videč, da

je brodnik znorel! Zlasti jim je bila sumljiva ta naglica, ki je z njo ta človek čedural svojo lastno barko. Za božjo voljo, vso ladjo bo razbil: Kaj bi le počele, da bi ga spravile k pameti?

Jones je pograbil, kar je le mogel takega v naglici zgrabiti in je z vrvmi zvezal nekakšen plav. Naglica se je zadela ženskam zdaj še bolj čudna. Plav? Ali se je bilo kaj zgodilo?

Nenadoma je Juanita kriknila. To je bil krik kakor vbodljaj znožem. Vsa iz sebe je bolščala v vodo. V globini tu pod valovi so bile vidne neznanke, dolge sence, ki so polzele sem in tja. To so bili morski volkovi...

"Serena" se je zmeraj hujše nagibala. Slišati je bilo pošastno, zamolklo hrumenje in pljuskanje iz notrine. Barka je bolj in bolj goltala vodo. Morski volkovi so lenobno polzeli okoli, kakor da bi se sončili. Vendar je vsakdo vedel, da imajo te nevidne zverine bistre oči kakor orli. Zgoraj je sonce pripekalo vroče in kamnitno na brodolomce, ki so videli tam daleč na obzorju samo majcen vršček palme. Šele tam je bila kopna zemlja.

A tukaj so bili morski volkovi. In zdaj je začelo v "Sereni" šumeti, krov se je zagugal...

"Semkaj!" je kriknil Jones in je zagnal mizo v vodo. Vse tri plesalke so hipoma spoznale strahotno nevarnost. Videle so plav, ki ga je hotel Jones poriniti čez ograjo, prihitelo so mu na pomoč, toda... bilo je prepozno.

Barka se je nagnila.

"Serena" je zagrgala, pene so šinile kvišku, zašumelo in vzvalovilo je krog barke, še hip — in rdeče dno je že štrlelo kvišku iz globine. Nato se je potopil še ta spomin na bivšo "Sereno." Ničesar več ni bilo videti kakor krožeče valove, ki so hiteli narazen. Miroljubno in tiho je sijalo ameriško sonce na prazno vodo, ki ni na njej plavalo ničesar drugega kot plavajoča miza.

In pa glava, ozka, črnolasa glava, ki je bila Juanita. Še nekaj drugih reči se je prikazalo: rešilni pasovi, steklenice, deske in plav — vse to je ko velik blisk šinilo kvišku.

Jones je zavpil: "Semkaj, na plav!" In dvoje čudovitih glav se je gibalo proti plavu. A tretja glava, ki je bila Juanitina, je kriknila. Potem se je potopila. Nato je bilo videti srebrnobe, lesketajoče se lakti, ki so udrihale izpod vode. Nato se je pojavila glava, nakar je spet zavpila.

Z nekaj sunki je bil Jones pričurkajoči glavi, ki so krog nje plavali dolgi lasje. Potisnil je mizo k njej, in Juanita se je oprijela. Za eno samo nogo se je plesalka držala mize in ena sama noga jo je držala nad globino osemdeset metrov in še vedno je krikala.

Medtem sta se bili obe drugi plesalki povzpeli na plav in sta skušali z rokama priveslati k Juaniti, pri čemer je Jones plavajoč pomagal.

Toda preden so bili pri njej, je Jones zapazil nekaj nerazločnega pod seboj v vodi. Sivo je bilo in velikansko kakor potopljene oblaki. Jones je prebledel.

"Juanita!" je zakričal. Potem je šinil skozi vodo proti mizi, kjer je Juanita visela kakor mrtva. Vlekel je mizo za seboj proti plavu. Ondi so se druge roke iztegnile na pomoč, ki so Juanito potegnile navzgor. Jones se je povzpел zadnji.

Komaj je bil na plavu, ko se je voda grgraje razdelila in je puhajoč ko lokomotiva šinili velikanski morski volk iz globine. Preporno! Vsi štirje ljudje so že čepeli na plavu in so se ozirali po vršiču palme na daljnem obzorju Amerike. Dolgo so tako čepeli tik drug pri drugem, zakaj plav je bil majhen in se je pogugaval na valovih. Zapihala je sapa, a bili so brez jadra, brez vsakršne krpe blaga. Brez pomoči so švigali po vodi sem in tja in vse tri plesalke so se jokale. Mlade so bile še in prijetne vnanjosti in drevi bodo morale nastopiti v "Paraisu" v St. Thomie. Malo so pojokale in so čakale, potem so pogledale Jonesa, ki je strmel na vršiček palme. Preudarjal je. Posrečilo se mu je ujeti iz vode drog s kavljem in je potreboval blaga, veter je tako lepo pihljal. Mahoma se je potegnil srajco čez glavo in jo je

privezal na drog, da je bila namesto jadra.

Vse tri deklice so na kratko viknile in so prestrašenih oči bolščale na človeka, ki je bil v samih hlačah. Videle so, da je to mlad, opaljen brodnik ki se je hipoma obrnil k njim in pogledal. Plaho so se stisnile druga k drugi.

"Premalo je," je dejal Jones, "treba bi bilo še kaj, kar bi moglo dame žrtvovati. Jaz ne morem nič več."

Užaljeno so molčale... Sicer bomo teden dni takole begali," je rekel Jones v zadregi in je bistro pogledal na palmov vršič na obzorju.

Tedaj sta se začeli dve plesalki jokati. Bili sta ljubki in sta se bridko razjokali, a to ni nič pomagalo. Samo Juanita je sedela zamišljeno in je gledala tega človeka, ki ji je življenje rešil. Potem je počasi potegnila obleko čez glavo in mu jo je dala. Ni se ozrl vanjo, le obleko je privezal na drog, in že je veter začel poganjati plav naprej. Priplaval ga je naravnost na St. Thomie. Še pogledal ni Jones plesalke Juanite, dokler se ni stemnilo.

Zjutraj, ko sta se obe plesalki zbujali iz dremavice, je Juanita sedela zraven Jonesa, ki je moral vso noč budno paziti na zaslon jadro in krmariti. Oba sta molče strmela preko sinje morske gladine. Ko sta pogledala kvišku, sta zapazila palme in nizke kočice. Na belem bregu so stali ljudje in so jih čakali. Zdaj so bili rešeni.

Drugo jutro sta bili v "Paraisu" samo dve plesalki na odru. Tretja je ostala ob vodi, kjer je Jones stanoval.

(K. Munk.)

IZ DOMOVINE

—Smrtna nesreča na premogovni postaji v Trbovljah. Te dni se je na premogovni postaji v Trbovljah pripetila obratna nesreča, ki je zahtevala življenje 52 letnega kurjača Jožeta Gubsleitnerja, po rodu iz Stare vasi pri Velenju. Ko sta strojevodja in kurjač Gubsleitner privozil do Trbovelj, sta ustavila vlak, da v premogovnem skladišču napolnita tender. Odkar delajo naši premogovniki s polno paro, je na premogovni postaji v Trbovljah noč in dan živahen promet. Gubsleitner je imel okrog lokomotive polne roke dela in tedaj je privozil mimo premikalni vlak ter ga tako nesrečno stisnil, da je dobil hude notranje in zunanje poškodbe. Brž so ga naložili na vlak, da ga prepeljejo v Ljubljano, a je že med prevozom izkrevljal.

—Namesto kave turščico. V teh burnih časih se pojavljajo sleparji s posebnimi zvijačami, da sleparijo lahkoverneže. Posebne zvijače se je poslužil te dni neki brezposelni Idrižčan. Zglasil se je pri nekem ljubljanskem restavratu, ki potrebuje precej kave, in mu je ponudil napredaj. Pokazal mu je tudi vzorec kave. Napravila sta kupčijo. Idrižčan je zagotovil, da bo pripeljal kar celo vrečo kave. In res je Idrižčan kmalu pripeljal kavo. Restavrat je pogledal blago, bilo je v redu in plačal je Idrižčanu 3052 dni. Kako se je restavrat pozneje začudil, ko je začel stresati kavo iz vreče. Sesula se je iz vreče turščica. Kave je bilo samo za dobra dva kilograma na vrhu. Zadevo je takoj prijavil policiji, ki je sicer Idrižčana aretirala, toda pri njem ni našla niti pare.

—Strele je uničila domačijo. Ob nedavni nevihti je udarila strela v gospodarsko poslopje posestnika Alojzija Boriška v Selu nad Polšnikom. Ker je bila streha slamnata, je bila kmalu vsa stavba v plamenih. Ogenj je preskočil nato tudi na hišo in ostala poslopja. Domači in sosedje so pritekli brž na pomoč. Pohiteli so tudi polnišni gasilci in gasilci s Padeža, ki so preprečili razširitev požara na sosedo. Boriškovim so rešili hišo, kjer je začela žgoreti streha. Posestnik Borišek je tako postal siromak. Strelo mu je ubila kravo in konja, ki sta bila privezana k jaslom. Že med ognjem so hoteli rešiti ostalo živino, pa se je udrle goreča streha in zatrpala dostop v hlev. Pri ževim telesu je zgorelo devet glav živine. Mučkanje do smrti preplašenih živali je bilo tako obupno, da je segalo vsem v srce, a ni bilo nikogar, ki bi mogel priskočiti na pomoč. Obupani gospodar je bil zavarovan le za nekaj tisočakov. Z nesrečno družino sočustvuje vse okoliš.

—Viničarija je zgorela. Pred dnevi je nastal požar v zidani posestniku Golovška Antona iz Seč pri St. Pavlu v Savinjski dolini. V viničariji je stanoval Ušir Franc. Ker ga ob času požara ni bilo doma, mu je vse zgorelo. Kako je ogenj nastal, ni dognano.

—Smrt pod avtomobilom. Nedavno je peljal 26 letni delavec, zaposlen v apneniku v Pečovniku pri Celju in v Čretu stanujoči Ivan Žnidar po industrijski železnici vagonček poleg apnenika. V istem trenutku je privozil s Pečovnika s premogom naloženi tovorni avtomobil proti železnici. Žnidar je hotel vagonček zavreti, a je izgubil ravnotežje in padel pred avtomobil. Avtomobil je peljal čez njega in so mu koleasa strla lobanjo. Žnidar je bil takoj mrtev.

MALI OGLASI

Preša naprodaj

Čisto nova preša se prodaja, za 3/4-tone, na elektriko, zraven je motor in vse potrebno, kar spada zraven. Vprašajte pri Jernej Knausu, 1052 E. 62nd St. (204)

Stanovanje se odda

obstoječe iz 3 sob, kopališče. Za naslov se izve v uradu tega lista. (aug. 27, 29 31)

Hiše naprodaj

Za 2 družini, 10 sob, blizu Grovedown Ave. in 172nd St. Za 1 družino, 6 sob, blizu Bratenahl in E. 140th St. Posvetilo za gazolinsko postajo na 161st St. in Waterloo Rd. Za podrobnosti vprašajte lastnika na 1199 E. 172nd St., blizu Grovedown Ave.

Lepa prilika

Naprodaj je dobro situirana grocerija in mesnica na vzhodni strani mesta. Proda se radi bolezni. Nahaja se v slovenski naselbini. Kdor se zanima za to, naj pusti svoj naslov v uradu tega lista. (aug. 27, 29, 31)

Izredna prilika!

V fari sv. Kristine je naprodaj lepa hiša za eno družino, 6 sob, garaža za dva avtomobila. Cena je samo \$4.750. Odprta v nedeljo za ogled. Naslov: 22100 Fuller Ave. Mimo hiše vozi avto. Lahko pokličite Kenmore 0818. (x)

Odda se

stanovanje, obstoječe iz 5 sob, kopališče, furneza in garaže. Odda se poštenu družini. Vprašajte na 6526 St. Clair Ave. (aug. 24, 27, 28)

OHIO CONCORD VINO

59¢ gal.

davek plačan

V VAŠI POSODI

TED MANDEL'S WINERY

821 E. 222nd St. KE 3445

Varujte hiše pred mrazom

Sedaj je čas, da obijete okna in vrata s varnostnimi stripsi. Prihranite s tem na premoгу in plinu. Naše delo je garantirano. Pokličite nas za proračun. Knight-Singer Weatherstrip Co. 19387 Dorothy Ave., tel. BO-2222. (Priporočano po John Prišel, 15908 Parkgrove Ave.) (Aug. 27, 29, 31 Sept. 3.)

SEE new kind of Refrigerator—you don't have to cover food!

Frigidaire COLD-WALL

AT ALL-TIME LOW PRICE!

Model CWM 4-6 cu. ft.

NOW \$182.00 ONLY

EASY TERMS

Has famous METER-MISER that cuts current costs even in hottest weather... has Double-Door Quick-Release Tray and other Frigidaire features.

Frigidaire MRZLA STENA je boljša, ker je edina ledenica, ki ima hladilne stene. Ta hladilni princip ustvarja vlažno, tiho mrzlot v oddelku med stenami. Tisoc se jih je že preizkušalo, da Frigidaire MRZLA STENA boljše obdržava živila, varjejo važne vrednosti živil in to prihrani denar.

Fridite k nam, da vam razkažemo ta čudesa ledenice

Vprašajte tudi za cenejši Frigidaire, 6 kub. čevjev. Standard model SVS. se da! samo

\$112.75

Naše srednjoletna magična demonstracija vame vso skrivnost pri nakupovanju ledenice.

ELEKTRIKA JE CENEJŠA KOT SE KDAJ!

Po novih znižanih cenah, je elektrika cenejša kot kdaj prej—več kot jo porabite, cenejša je. Električni pripomočki in svetilna oprema je tudi cenejša kot še kdaj—in električni moderni pripomočki, ki hranijo čas, delo in denar, se izplačajo sami. Sedaj je čas, da opremite svojo hišo z električnimi pripomočki, ki ste jih že davno potrebovali!

Kot predplačilo vzamemo North American Mortgage & Loan bančne knjižice, dolar za dolar. Drugo na lahka mesečna odplačila.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue

819 East 185th Street

JOHN SUSNIK in JERRY BOHINC, lastnika.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

Komaj je bil zaklenil dver za sabo, je že bila v njegovem objemu. Upogibal jo je kot šibo zdaj sem, zdaj tja ter jo slegal in dušil s poljubi, medtem pa je nestrpnost trgal z nje oba plašča, ki ju je vrgel na tla. Nato je dvignil dekle v svetlem samostanskem oblaku in naračaje in jo odnesel v posteljo. Preplašena od njegove nasilnosti in svojega nenadnega poželenja po tem možu, ga je objela in se mu stisnila z obrazom k vratu.

V gornjici je bilo tako mraz, da je bila njuna sapa proti malim svetilkam na mizi videti kot dim. Na postelji pa je ležala polno odej in kož, na vrhu pa velika medvedina, ki sta si jo potegnili prav do glave. Sama ni vedela, kako dolgo je že ležala tako stisnjena v njegovem objemu, ko je Erlend rekel:

"Zdaj pa se porazgovoriva, o čemer se morava, draga Kristina. Kmalu se ne bom več upal imeti te še dlje pri sebi."

"Jaz pa si upam ostati vso noč tukaj, ako te je volja," je zašepetala tesno ob njem.

Erlend je pritiskal svoje lice k njenemu:

"Potem bi ti pač ne bil prijatelj. Že to, kar delava, je slabo — nikakor pa ne maram, da bi zbog mene prišla ljudem v zobe."

Kristina ni odgovorila, vendar jo je v dnu srca zabolelo; ni ji šlo v glavo, kako more tako govoriti, on, ki jo je zvalil na dvor Brynhilde Fluga. Sicer ji ni bilo jasno, odkod to ve, vendar se je zavedala, da ni v dobrem kraju. On pa je že pričakoval, da se bo vse tako izteklo, kot se je, kajti k zgledu znotraj posteljine zavese je bil dal postaviti vrč medicine.

"Premišljal sem že," je povzel Erlend, "da te bom nazadnje s silo odpeljal, ako ne bo šlo drugače — na Švedsko. Gospa Ingebjorg me je, pomne najino sorodstvo, v jeseni lepo sprejela, toda začeli so me peči moji nekdanji grehi — že poprej sem nekoč zbežal iz dežele, veš — in ne maram, da bi o tebi govorili kot o oni drugi."

"Vzemi me s seboj domov na Husaby," je tiho rekla Kristina. "Ne morem več živeti brez tebe med dekleti v samostanu. Tvoji in moji sorodniki bodo gotovo tolikanj pametni, da nama bodo dovolil združitev in se z nama spravili."

Erlend jo je pritiskal k sebi in zastokal:

"Na Husaby te ne morem vzeti, Kristina."

"Čemu ne?" ga je komaj slšno vprašala.

"Elina je prišla v jeseni tja, kaj," je rekel čez trenotek. "Ne morem je spraviti z dvora," je razburjeno nadaljeval, "razen če jo siloma naložim na sani in odpeljem. Toda zdi se mi, da bi tega ne mogel — pripeljala je s seboj z doma oba najina otroka."

Kristini je bilo, kot bi se globlje in globlje pogrezala. Glasom, ki se je mrvil od strahu, je rekla:

"Jaz sem pa mislila, da sta z vseh narazen ..."

"Tudi jaz sem tako mislil," je kratko odgovoril Erlend. "Toda v Osterdalju, kjer je živel, ji je prejkone prišlo na uho, da se kanim poročiti. Saj si videla moža, s katerim sva bila skupaj na božični slavnosti pri kralju: bil je to moj oče, Baard Peterson z Hestnesa. Ko sem se vrnil s Švedskega, sem jo mahnil k njemu, bil sem pa tudi pri sorodniku Hemingu Alvsouu v Saltvikenu. Povedal sem jima, da se mislim zdaj poročiti, ter ju naprosil, naj mi pomoreta. To je Elini prišlo na uho —"

Ponučil sem ji, naj zahteva, kar hoče, zase in za otroka — toda Sigurd, njen mož, menda ne bo preživel zime — in če se to zgodi, nama nihče ne bi mogel braniti, da bi živila skupaj."

Spal sem v hlevu s Hafterjem in Ulvom, Elina pa v hiši na moji postelji. Mislim, da so se mi hlapi za hrbtom pošteno namenjali."

Kristina ni mogla niti črhni. Kmalu je Erlend spet začel: "Toda tisti dan, ko se bo praznovala najina zaroka, ga morala pač spoznati, da ji vse nič ne pomaga — da nima nobene moči več nad menoj."

Hudo je pa zavoljo otrok. Že leto dni ju nisem videl — lepa sta — a le malo morem storiti za njuno bodočnost. Kdo ve kaj jima ne bi koristilo, če bi se bil mogel poročiti z njuno materjo."

Kristini so začele po licu polzeti solze. Tedaj je Erlend rekel:

"Saj si čula, kajne: dejal sem, da sem govoril s sorodnikom? Seveda jima je bilo prav po volji, da se mislim poročiti. Nato sem izjavil, da hočem le tebe in nobene druge —"

"Mar jima to ni bilo po godu?" je nazadnje obupno vprašala Kristina.

"Ali ne razumeš," je mračno rekel Erlend, "da nista mogla reči drugega kot to — da ne moreta in ne marata z menoj k tvojemu očetu, dokler tista kupčija med teboj in Simonom Andresonom ni spet razdrta. To, Kristina, da si božič praznovala z Dyfrinskimi, ni olajšalo najinega položaja."

Kristini je docela upadlo srce ter je tiho jokala. Že davno je čutila, da je v njeni ljubezni nekaj nečastnega, sedaj pa je uvidela, da je tega sama kriva.

Ko je kmalu nato vstala iz postelje, se je vsa tresla od mraza in Erlend jo je zavlil v obadva plašča. Zunaj je bila že trda tema in Erlend jo je spremil do trga pred Klemensovo cerkvijo; do Nonneseterja pa jo je pripeljal Brynhild.

VII.

Teden dni kasneje je Brynhild Fluga prišla povedat, da je plašč narejen, in Kristina je odšla z njo ter se je kot zadnjič sestala z Erlendom v gornjici.

Ob slovesu ji je izročil plašč. "Da boš v samostanu imela kaj pokazati v opravičilo," ji je dejal. Bil je iz modrega baržuna in ves pretkan z rdečo svilo. Erlend jo je vprašal, če je opazila, da je plašč iste barve kot obleka, ki jo je tistega dne nosila v gozdu. Kristina se je sama pri sebi čudila, da se je tega tako vzdostila — zazdela se ji je, da je se ni nikdar z ničimer bolj razveselil kot s temi besedami.

Odslej se nista mogla več sestajati s starim izgovorom, novega si pa ni bilo lahko izmisliti. Erlend je prihajal v samostansko cerkev k večernicam in nekajkrat se je Kristini po opravičilo posrečilo, da si je našla kako delo v katerem izmed poslopij, kjer so živeli samostanski oskrbovanci: tako sta mogla v mraku zimskih večerov za ploviti kradomo izpregovoriti nekaj besedi.

Nekoč pa se je Kristina domislila in naprosila sestro Potencijo za dovoljenje, da bi smela obiskovati več starih, mrtvoudnih žensk, ki so živele od samostanske miloščine in stanovale v hiši sredi polja. Za poslopijem je bil prizidek, kjer so ženske imele kravo; Kristina se je ponudila, da jim jo, kadar bo pri njih, oskrbi — potem pa se je med tem poslom zapirala z Erlendom v hlev.

Z rahlim začudenjem je opazila, da Erlenda navzlic vsemu veselju nad svidenjem vendarle peče, ker je našla tak izhod.

"Zate ni bilo ravno najbolje, da si se seznanila z menoj," je dejal nekega večera. "Naučila si se iskati takih skrivnih izhodov."

"Tega bi mi ti pač ne smel očitati," ga je Kristina otožno zavrnila.

"Saj tega vendar ne očitam tebi," je dejal Erlend hitro in plaho.

"Se na misel mi nikdar ni prišlo," je nadaljevala, "da mi bodo šle laži tako gladko z jezika. Toda sila kola lomi."

"Vedno pa to ni res," jo je zavrnil Erlend kot poprej. "Ali se spominjaš, po čimbi svojemu zaročniku še tega nisi mogla povedati, da ga ne maraš."

Na to Kristina ni odgovorila, temveč ga je le pobožala po licu.

Nikoli ni tako močno občutila, kako ljub ji je Erlend, kot tedaj, kadar ji je rekel kaj takega, da jo je spravil v žalost in zaničje. Z veseljem je sprejemala nase krivdo za vse, kar je bilo v njeni ljubezni sramotnega in pogrešnega. Da je tedaj imela toliko poguma, da bi se porazgovorila s Simonom, kot je bilo treba, bi zdaj mogla biti že daleč z ureditvijo svojih stvari. Erlend je bil storil vse, kar je bilo v njegovi moči, ko je svojim sorodnikom omenil njuno ženitev. Kadar so bili dnevi v samostanu dolgi ter neznojni, je sama sebi dopovedovala: Erlend je hotel vse prav dobro urediti. Z nežnim smehljajem na licu se je spominjala, kako ji je slikal njuno svatbo: v baržunu in svili bo jezdila v cerkev, k poročni postelji je bodo vodili z visoko zlato krono na laseh. "Na tvojih krasnih, krasnih laseh," ji je pravil in se pograval z njenimi kitami.

Ko je nekoč tako govoril, je Kristina zaničljivo rekla: "Vendar pa tebi ne bo tako pri srcu kot da bi dotlej še nikdar ne bila tvoja last."

Tedaj jo je burno privel k sebi: "Mar še pomniš, kdaj sem privrkal obhajal božič, ali kdaj sem doma ob koncu zime prvič videl zeleneti bregove? Oh, pač pa se dobro spominjam, kdaj si bila prvič moja in še vsakokrat

poslej — toda kadarkoli si misli, mi je vselej, kakor da praznujem božič in se veselim ptičjega lova v zelenih gajih —"

Vsa srečna se je privela k njemu. Ne zato, ker je vsaj za trenutek verjela, da se stvar izteče, kot je s tako gotovostjo pričakoval Erlend — nasprotno, bila je prepričana, da bo zanj prejel ali slej napočil dan pravične sodbje. Vse to vendar ne more imeti dobrega konca.

Vendar pa se ni bala — mnogo bolj jo je plašila misel, da bo moral Erlend na sever, preden stvar postane očita, in da bo potem vnovič medlela v ločitvi. Zdaj je na gradu Akersnesu; tudi Munan Baardson je tam, dočim je dvorni zakladnik v Tunsbergu, kjer leži kralj nevarno bolan. Nekoč pa bo Erlend vendarle moral domov, da pogleda po svojih posestvih. Da jo plaši ta njegova pot na Husaby, kjer živi in ga pričakuje njegova prilježnica, niti sama sebi ni marala priznati, pa tudi ne, koliko manj se boji tega, da jo zasačijo v grehu z Erlendom, kot tega, da bo morala sama stopiti pred Simona in očeta in jima povedati, kaj ima na srcu.

In zato si je skorajda želela kazni, in sicer hitro kazni. Kajti zdaj ni mislila na nič drugega več kot na Erlenda; hrepenela je po njem podnevi in z nočjo o njem ponoči; kesanja ni mogla občutiti, tolažila pa se je z mislijo, da že pride dan, ko bosta morala drago plačevati za vse, kar sta si kradoma prisvojevala. In v kratkih večernih uricah, ki jih je mogla prebiti z Erlendom v hlevu ubogih rev, se je tako burno predajala njegovemu objemu, kot bi bila svojo dušo dala za to, da sme biti njegova.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

ČIZLANJE BREZPOSELNIH POD BRICKERJEM

Brezposelnih zavarovalniški zakon je bil sprejet pod Daveyevim administracijo v februarju 1936. da se znebi federalno postavu. Namesto je bilo, da se preskribi \$15 na teden za one, ki so bili brez dela in to ne po svoji krivdi.

Bricker jih je odganjal na \$4.35 in \$6 na teden, včasih celo na \$1.50 ali \$2 na teden. Bil je nečloveški.

Davey je postavil obsežen stroj za uradovanje brezposelnih zavarovalnine na trgovski podlagi in na priporočilo zavarovalniških strokovnjakov. Ta oddelek je bil tako dobro organiziran pod Daveyem, da je bila Ohio edina država v Uniji, ki je bila pripravljena plačevati odškodnino ob času.

Pod Daveyevim administracijo so bili uslužbenec izbrani po Civilni službi. Odbor Socialne varnosti Zedinjenih držav je določil \$2,000,000 za izkušnje v civilni službi. Tisoče civilnih državljanov je plačalo svoj denar v dobri veri, da bodo vzeli to izkušnjo. Odbor za Socialno varnost je to nadzoroval. Izbralo se je na podlagi postav.

Prvo, kar je napravil Bricker je bilo, da je omogočil "ripper" postavu, da dobi takojšnjo oblast nad programom brezposelnih zavarovalnine. Takoj je odslavl na stotine uslužbenec civilne službe, ki so imeli zmoglosti opravljati svoje delo pravilno. Napolnili je te urade z Brickerjevimi politikarji, ne glede na zmoglost.

Sedanji guvernir je pokazal zanimanje do postav civilne službe in drugih postav. Njegovo obnašanje kaže, kot bi on lastoval vlado države Ohio. Tudi če mu postavu usajajo, pa vendar vlada s trdo roko.

Toda najhlabše v njegovem postopanju z brezposelnimi zavarovalnino je njegovo kruto in brezsrčno zadržanje proti brezposelnim brezposelnim. To je človekoljubna postava. Namenjena je bila pomagati ljudem, ne pa da bi jih šikanirala, ker so nesrečni dovolj, da so začasnoma brez dela.

Davey je pustil več kot \$125,000,000 v ohitskem skladu brezposelnih zavarovalnine v blaginji Zedinjenih držav. Bricker kupi še več čistiškega denarja, ker goljufa brezposelnih. Zakaj pustiti ves ta denar v Washingtonu? Tam ne pomaga čistiškim ljudem. Bodimo vendar nekoliko bolj radodarni napram brezposelnim. To bo pomagalo ohitskim trgovcem, hišnim posestnikom, zdravnikom, zobozdravnikom itd.

Toda predvsem bi moralo pomagati brezposelnim, ne pa da bi se jim stradal. Davey bo napravil to postavu človekoljubno, darežljivo in pravično.

IZBENITE BRICKERJEVO ČIZLANJE SIROTIH POSTAVITE HUMANITETO NAJAZ V DRŽAVNO VLADO POSTAVITE NAJAZ RAZUMNO POŠTENOST V VLADO GOVERNERJA

VOLITE ZA MARTIN L. DAVEY ZA GOVERNERJA OHIO

volite v torek 5. nov.

DEMOCRATIC STATE EXECUTIVE COMMITTEE

J. Freer Bittinger, Chairman, Columbus, O.

na zmoglost.

Sedanji guvernir je pokazal zanimanje do postav civilne službe in drugih postav. Njegovo obnašanje kaže, kot bi on lastoval vlado države Ohio. Tudi če mu postavu usajajo, pa vendar vlada s trdo roko.

Toda najhlabše v njegovem postopanju z brezposelnimi zavarovalnino je njegovo kruto in brezsrčno zadržanje proti brezposelnim brezposelnim. To je človekoljubna postava. Namenjena je bila pomagati ljudem, ne pa da bi jih šikanirala, ker so nesrečni dovolj, da so začasnoma brez dela.

Davey je pustil več kot \$125,000,000 v ohitskem skladu brezposelnih zavarovalnine v blaginji Zedinjenih držav. Bricker kupi še več čistiškega denarja, ker goljufa brezposelnih. Zakaj pustiti ves ta denar v Washingtonu? Tam ne pomaga čistiškim ljudem. Bodimo vendar nekoliko bolj radodarni napram brezposelnim. To bo pomagalo ohitskim trgovcem, hišnim posestnikom, zdravnikom, zobozdravnikom itd.

Toda predvsem bi moralo pomagati brezposelnim, ne pa da bi se jim stradal. Davey bo napravil to postavu človekoljubno, darežljivo in pravično.

IZBENITE BRICKERJEVO ČIZLANJE SIROTIH POSTAVITE HUMANITETO NAJAZ V DRŽAVNO VLADO POSTAVITE NAJAZ RAZUMNO POŠTENOST V VLADO GOVERNERJA

VOLITE ZA MARTIN L. DAVEY ZA GOVERNERJA OHIO

volite v torek 5. nov.

DEMOCRATIC STATE EXECUTIVE COMMITTEE

J. Freer Bittinger, Chairman, Columbus, O.

na zmoglost.

Sedanji guvernir je pokazal zanimanje do postav civilne službe in drugih postav. Njegovo obnašanje kaže, kot bi on lastoval vlado države Ohio. Tudi če mu postavu usajajo, pa vendar vlada s trdo roko.

Toda najhlabše v njegovem postopanju z brezposelnimi zavarovalnino je njegovo kruto in brezsrčno zadržanje proti brezposelnim brezposelnim. To je človekoljubna postava. Namenjena je bila pomagati ljudem, ne pa da bi jih šikanirala, ker so nesrečni dovolj, da so začasnoma brez dela.

ga več kot na Erlenda; hrepenela je po njem podnevi in z nočjo o njem ponoči; kesanja ni mogla občutiti, tolažila pa se je z mislijo, da že pride dan, ko bosta morala drago plačevati za vse, kar sta si kradoma prisvojevala. In v kratkih večernih uricah, ki jih je mogla prebiti z Erlendom v hlevu ubogih rev, se je tako burno predajala njegovemu objemu, kot bi bila svojo dušo dala za to, da sme biti njegova.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo je kazno, da bo Erlend res deležen sreče, ki ji je tako zaupal. Kristina nikdar ni opazila, da bi jo kdo v samostanu sumničil. Res da je Ingebjorg nazadnje izvala njene sestanke z Erlendom, vendar je Kristina spoznala, da njeni tovarišici nikoli ni prišlo na um, da bi v tem videla kaj več kot malo zabave: da bi se pa zaročeno dekle iz dobre hiše drznilo prelomiti dogovor, ki so ga sklenili njeni sorodniki, Ingebjorgi se na misel ni prišlo. In zopet jo je za trenutek prešinil strah: morda pa je bilo njeno ravnanje zares nekaj docela nezastlišanega. In ob tej misli si je zopet zaželela, da bi prišlo na dan, samo da bi bilo vsega tega konec.

Toda čas je mineval in bilo